

Víte kolik stojí migranti? Šokující fakta z Norska

- CZ24 News | 25. února 2020

NORSKO: Z těch čísel a statistik by měla každému naskočit husí kůže. Čísla a statistiky, jež by si přál kdejaký přeplacený politik, či byrokrat, aby neexistovaly. Bude-li to takhle pokračovat, tak nezbydou peníze na další generaci, aby ze sociálního státu měla nějaký užitek.

Hlavně ta starší generace nyní projevuje svůj stud z toho, že žije v zemi, kde se politici a nemalá část voličů dívají na seniory jako zátěž a na migranty jako na přínos. Peníze se utopily anebo jim zůstaly tzv. v klíně? Že by chyba nebyla na jejich příjímáči?

Rozčiluje je, jak se peníze z jejich daní, tedy těžce vydělané, jež poctivě dlouhá léta odváděli do systému, cpou horem dolem do migrantů, jež hned při příchodu mají nárok na to, co trvá jinému smrtelníkovi čtyřicet let, plus mnohem více, jako např. usnadněné získání hypoték. Největší následky pocítí ti, jež nesou za eskalující výdaje nejmenší odpovědnost.

Jenže teď kupodivu kostlivci vypadávají ze skříně. Jeden za druhým se odhalují jako autoritářský radikál bez stopy rádobý konzervativce. Senioři, jež zemi budovali, jsou ministrem financí Janem Torem Sannerem ti, jimž patří vina za horší časy.

Politiky vytáčí, že někdo prý staví různé skupiny proti sobě. Jenže co ti politici, jež svou benevolentní migrační politikou, kde se migrantům platí čím dál více, a v některých okresech nově dokonce i autoškoly, nutí obce k tomu, aby právě stavěly skupiny proti sobě ve snaze ušetřit anebo alespoň záplatovat díry v pokladnách. Protože jak zachránit ekonomiku obcí škrtý ve školství, péči o seniory či jiných službách občanům? Jsou nuceni stavět výdaje za přistěhovalectví proti budoucnosti mladých, slušnou péči o seniory a bezpečnost všech. Peníze jsou přece jen jedny a tytéž.

Politika je o určování priorit, dávání něčemu přednost před ostatním. Politici dnes a již desetiletí činí své volby tak, že dávají přednost těm ostatním před obyvateli vlastní země. A proto jsou v době klidu nuceni štvát proti sobě takové skupiny jako např. migranty vs. důchodce.

Podle norského statistického úřadu se nejdražší běženecký tábor pro několik vyvolených nachází právě v Norsku. Pokud pomoc rozvojovým zemím, jež činila loni celkem 34,6 miliard norských korun, nepřispěla k vyřešení problémů disfunkčních zemí, je evidentně dost těch, jež se snaží obyvatele těchto zemí přesouvat sem. Nákladné stěhování jak problematiky běženců, tak problémů rozvojových zemí, potvrzuje norský statistický úřad: podle jedné jeho zprávy utratil norský stát v průběhu deseti let od r. 2006 do r. 2016 ne méně než 65,8 miliard norských korun jen na to, aby se z běženců stali zaměstnanci.

Jen za loňský rok utratily norské okresy na byty a úvodní programy pro běžence 17 miliard norských korun. V r. 2017 nebyla zaměstnána ani polovina těch, kteří program dokončili a v rámci té necelé poloviny, jež byla zaměstnána, to byla ani ne polovina zaměstnána na plný úvazek. To znamená, že na plný úvazek pracovala ani ne čtvrtina těch, jež dotáhli do konce úvodní programy pro běžence za náklady ve výši 65,8 miliard norských korun.

Většina běženců v Norsku pochází z afrických či asijských zemí. Podíl zaměstnaných mužů z afrických zemí, jež jsou členy organizace islámské spolupráce (OIC) žijících více než sedm let v Norsku je 53 %, ze zemí mimo OIC 49 %, u mužů z asijských zemí OIC je 48 %, ze zemí mimo OIC 66 %. U žen z afrických zemí OIC to bylo 23 %, ze zemí mimo OIC 33 %, zatímco u asijských žen zemí OIC to bylo 21 %, ze zemí mimo OIC 51 %. Do těchto čísel jsou zahrnuti jak osoby zaměstnané na

plný úvazek, tak osoby na částečný úvazek, byť třeba na jedinou hodinu týdně. Do počtů zaměstnaných Norský statistický úřad zahrnuje všechny, jež pracují více než hodinu v náhodném týdnu. Mnoho z těchto pozic je prací jen naoko, zcela dotovaných státem.

Ve výsledku bylo v průběhu deseti let utraceno 65,8 miliard norských korun, aby bylo 5600 osob zaměstnáno na plný úvazek. Kdyby byli tytéž peníze utratily na totéž v rozvojových zemích, pak by se toho asi dosáhlo více, ačkoliv se jedná o obyvatelstva, kde většina, navzdory pravidelným přílivům miliardových částek stále je a bude závislá na rozvojovou a další pomoc.

Norsko bude kromě uváděných nákladů i nadále mít velké výdaje za ty, jež nikdy nebudou pracovat, a to hlavně na plný úvazek. Obdobně jako v zemích přijímajících rozvojovou pomoc nikdy nebudou svépomocní. Dále se dá z údajů norského statistického úřadu dočíst, že 56 % všech sociálních dávek a příspěvků jde na migranty, jež tvoří 18 % obyvatel. Jen za posledních pět let suma vyplácených dávek a příspěvků vzrostla o 46 %.

Švédský statistik Hans Rosling řekl, že Švédsko utrácí dvakrát tolik za „uprchlíky“ ve Švédsku jako za celý rozpočet na běžecké tábory OSN. Anglický ekonom Paul Collier tvrdil, že jeden běženeček ve Švédsku stojí stejně tolik, jako je vynakládáno na 130 osob v zemích sousedících s krizovými oblastmi, odkud pocházejí. Vezme-li se v potaz toto, je pak správné utrácet tolik zde v Evropě a přitom lámat všechny rekordy, pokud jde o násilí, znásilnění a další zločinnost? Podle norského statistického úřadu 49 % všech násilných trestných činů v Oslu je spácháno lidmi narozených v cizině. 70 % všech odsouzených za hrubé násilí v norském hlavním městě jsou přistěhovalci. Více než třetina obyvatel Osla je cizího původu, při dnešním tempu růstu bude město do r. 2040 pro Nory menšinovým.

Bude růst počet těch, jež přijímají (podporu a dávky) na úkor úbytku těch, jež na tyto a jiné účely přispívají, a to přesto, že vyhlídky např. podle Perspektivmeldingen (Zpráva o vyhlídkách do budoucna) norského ministerstva financí hovoří o nutnosti utahování opasků, poněvadž veřejné výdaje budou růst rychleji než příjmy státu, krajů i okresů.

Migrace neznamena tolik připomínané řešení potřeby pracovní síly hlavně v oborech vyžadující tělesnou práci a v době rozmachu seniorů, nýbrž se rovná nezaměstnanosti, životu na dávkách. Migrace je tak obrovskou zátěží na tzv. sociální stát. Takový uprchlík za svůj život platí na daních v průměru mezi dvěma a třemi miliony méně, než stojí tzv. sociální stát, a lidé nenarození v Norsku na daních odvádí polovinu těch, jež se v zemi narodili, a z velké části zdaněné dávky a příspěvky. Proto mají okresy s velikou hustotou migrantů potíže s hospodařením. Bez peněz převáděných ze státu by zbankrotovaly.

Nepomůže více pomocných rukou ve zdravotnictví, školství a jinde, pokud kvůli migraci přibývá těch, jež potřebují pomoc. V Norsku hovoří statistiky o tom, že více než polovina migrantů má zdravotní potíže, zato jen čtvrtina etnických Norů tak, jak informuje deník Dagsavisen.

Těm, kterým není vyhověno v žádosti o azyl, je podle serveru www.nettavisen.no vypláceno od příjezdu po vyhoštění v průměru 325000 norských korun, peněz vyhozených na lidi, jež v Norsku nemají být.

Od r. 2025 bude migrace podle statistického úřadu každý rok stát každého daňového poplatníka o 10000 norských korun více než nyní.

Zejména důchodci mají kvůli výdajům za migranty mnoho co ztratit. Norsku chybí na důchody 1200 miliard norských korun také proto, že je rozmrhalo na migranty. Loni to byl za 48 let první rok, kdy se země ocitlo v mínusu. Navíc Norsko má zejména kvůli přistěhovalecké politice tzv. strukturní

schodek, jenž za 2018 činil 231,1 miliard norských korun, který byl vyrovnáván příjmy z ropy a plynu. Jenže nejen hlavní ekonom norské banky Handelsbanken se podle deníku Dagens Næringsliv ptá, kam se ty pohádkové příjmy podělily.

Opravdu chce běžný Nor, aby jeho daně živili lidi, jež ničím nepřispívají a nestanou se ničím jiným, než hospodářským břemenem? Některé norské politické strany jako např. Sosialistisk Venstreparti, Venstre a Zelení nově chtějí, aby klima byl pádný důvod pro udělení azylu v Norsku.

Platí za něco, za co by jiní raději platili, aby se tomu vyhnuli. Důsledky přistěhovalectví se ale projevují v jiné rovině: je vůbec možné dostat se kolektivní sebevraždě blíže, s nadsázkou řečeno pouhé milimetry od hlavní tepny? Důsledky společnosti snů vládnoucích elit znamená kromě finanční i civilizační schodky a demografické problémy a především ten, že národ, pro který stát původně vznikl, se stává menšinovým. Již nyní zástupci jistých kultur zacházejí s nastávající menšinou opovrženlivě a brutálně.

Dokud se bude i nadále v mainstreamových (státem dotovaných) médiích pěstovat kultura lží, se bude stále více seniorům, ale i lidem z dalších skupin nedostávat to, na co mají nárok. Že mají bílí platit za užívání si a množení se barevných není jen nespravedlivé, nýbrž otrocké a rasistické.

Podle Erlinga Holmøye, vedoucího výzkumu norského statistického úřadu, má migrace mnoho společného s tzv. letadlem (pyramidovými hrami). Deníku Dagens Næringsliv sdělil, že obnášejí vyšší výdaje než příjmy, a to jak krátkodobě, tak i dlouhodobě. Týká se to jak běženců, tak těch, jež přijíždějí do Norska za prací. Norsko bude kvůli migraci méně produktivní, potvrzuje Dag Aarnes, předseda živnostenské organizace Næringslivets hovedorganisasjon. Proto si migrantů přeje méně. Uvažuje se o ještě vyšších daních, jež již patří mezi nejvyšší v Evropě, dále se již delší dobu škrtá v službách a je možné, že třeba ti senioři, jež chtějí i nadále bydlet o samotě daleko od nejbližší vesnice, či města budou za služby platit více a to přesto, že poskytovat oné služby doma u uživatelů bývá levnější, než v pečovatelských domovech. Avšak mnoho seniorů žije v pro stárnoucí lidi nepraktických starých obydlích a navíc tráví pečovatelé, jichž bude stále větší nedostatek, příliš času dojížděním, místo, aby se o seniory starali.

V kontrastu k tomu se lze v norských masmédiích nestále dočítat o politicích, jež raději posílají staré a nemocné domů ve snaze šetřit, přitom si přejí do svého města, či vesnice více migrantů. Nedůstojného zacházení a dopadů pro původní obyvatelstvo je více než dost.

YNGVAR BRENNÅ